(ב) אי דעבידא כי אכסדרה הכי נמי · פירוש שהיתה מוקפת מצנע לו מקמי רומתיה* : **הבא** במתי עסקינן דעבידי כי ערבולי· שהיתה פרוצה מד' רוחות וערבלה מטה דתרגום כמלונה במקצה כערבלה (יומא ו) והם חבלין המתוחין מחלין לחין כסדר המטה והשומר שוכב עליה בלילה ויושב בצלו ביום וכ"ש גרם כי תרזילא מסופא דלית לה פה ולא חמרי' פי' מקרה יורד ושותת : **ובי** לויר המותר לו לושבו . הכי גרסי' במלואו למקום המותר לו ויתור נמי ליכא דהא כל תלירות מוקפות לדירה הם מ"ל תבי כמאן כר' שמעון דלרבנן דלמרי שתי רשויות הן נפרץ במלואו למקום החסור לו ולדידהו נמי לויר החצר החסור לו מייתרו לפ"ג דחצר מוקף לדירה דהיינו למה שבתוכו לבל לקרפף שהוא רשות אחרת לפ שהיב מוקף לדירה ומייתרו לבל ל"ש שפיר דמי דחצר רשותו היא והוי לויר מותר ול"ש מדקתמר כמאן כ"ש ל"ש נמי כו' משמע דמילתיה דל' זירא אתי כפשיטות כרבנן ולי אתי כרבנן דמתי נקט הואיל ולויר תנרו מייתרו חיפוף ליה משום דנפרץ במלואו למקום החסור לו וי"ל דלמעטינן דלחסור נמי משום דלויר חצר מייתרו ונפקא מינה שהם נפרץ מכל וחד לרה"י לריך טרח הפתח מכאן ולחי מכאן לבל משמעת דנפרץ במלואו למקום החסור לו לא הוה לריך לחלן לחי לגד רה"י כדמשמע בפ"ק (דף ו:) דמבוי שנפרץ תריסיו משברו דכר"ש ס"ל דכולהו רשות לחת הן וייתור בקרפף נמי ליכא דהואיל ולחי גיפופי : **זה לויר מחיצות מייתרו** · בקרפף ייתור" לולי לחמר היה ייתור דמקום מחילה,ולולי ייתור לויר חצר לא הוי חצר : **מן לויר מחיצות מייתרו**· לעולם אין ייתור לוחר בו לחצר לית היה *דיוהרא הלכך לי נקוט לחי לא מייתר חצר כר"ש: **כוספתא** · פרדם → דהוי **סמוך לגודל דאפדנא** · *והיא היתה לו (ל)היקף לדירה(ל)אלא גודל שהיה בו פתח פתוח לגד פרדם(ל)אבל היקף פרדם כו' כ"ל כר"ש]

קרפף שנפרץ במלואו לחצר חצר מותרת וקרפף חסור · ושלח נפרץ ביתר מעשר דיתר מעשר חצר נמי לחסורה וקשה למתני' דעל כרחך בקרפף היית שתיש חיירי מדקתמני הואיל ולויר מחילה מייתרו ל"ש הוא לית מרכה יותר הרבה על פי שנים בריחבה וחה לת מינו שום תנת דמתיר ו"ל דמקום שנפרלה לת הוי יותר מעשר לבל מלון ולילך מרחבת והולכת ל"ש היית שתיש לת שריעת תרכה יותר על פי שנים בריחבה לבל במקומו פחות מבית שתיש שרי מפי: **זיתנין** דמשכחת לה ליפסח · לי לחי כרבנן וכגון שהקרפף גדול מן החצר ומדנקט ליסור בקרפף ס"מ דכר"ש לחתיל דמשום שתי רשויות לת מיתסר לחת משום ייסור לויר דבמקום מחילות דבחצר לת לחסר ובקרפף לחסר ולת מני למנקט ליפסח לחלי הוה בחצר מלוחו ובקרפף גיפופי תרי"ס דמשמע דר"ש סבר לסלוחו רשות לחד מן ויסור בקרפף נמי ליכא הואיל ולחי גיפופי כך פי' רש"י ות"ס ולוקמה לשולש כרבנן ולת כמאי דלחי לחמרי' ליפסח משום דבחצר ליכא ליסור משום ייסור לויר חצר מייתרו לי כרבנן לחי ולת מני למימר ליפסח משום דבחצר לחי מחילה היית מוקפת משום דבחצר לדירה לת"ש ופשוחה נמי לחפדנת ולת"ג דפתח לחפדנת הוי לחר שהוקף לחת יש מהיתרו ומסיק דגודל לחפדנת חיו מועיל ור"ש ל"ל פירש כן :

דהוא טוספתא דהוה סמוך לגודל לחפדנת · והוקף ולכסוף פתח והלריקו ל' ועשו לשיחת שיה בה הפרדם חול רב הונא עבד קנה קנה פחות מעלמה ולת רלה לסמוך לחבוורנקא משום הוקף ולכסוף יב ומשום דהויל מחילה העשויה לנחת ולגיעות כדמסיק ועביד לבל דקנה קנה פחות מנ' מפחת הטוספתא עד לבוורנקי חס לחבוורנקא היית עומדת בחוך הפרדם לבל חס היית עומדת מלד הפרדם לת היה לריך לעשות שביל לחת לחלך הטוספתא ולמעטה מטחיתים לת"ש דהיקף לחבוורנקי היה עשוי לנחת ולגיעות היה מותר לעולם כלים שבתו בו והנהו פירי *דבי חורי היו יותר מבית טחיתים משום הכי הולרכו לעדב ערסייתא לו לת יכלו לעדב יחד לכלים שבתו בו ורבת שלפיגהו והיה טבור שהיקף לחבוורנקי חשוב כמוקף לדירה לף על גב דהוקף ולכסוף יב ולריך יומר שידעו ברבת היה מחיר מחמת לחבוורנקי ולת מחמת שהוקף ולכסוף פחת מהכי ליון דהקשו לו מלדרכלין והמחיות העשויות לנחת דהת לת לריך למיפרך לחוקף ולכסוף פחת לו שמת לת היה פחות שם בית ת"ש טוכל יומר לחבוורנקא יב ולכסוף הוקף היה והם לת ידעו שם רבת שמך על הוקף ולכסוף פחת ובית היה פחות לו לו על לחבוורנקא והקשה לו מעיר חדשה דהוקף ולכסוף יב לת מהכי כל שכן הוקף ולכסוף פחת ולחרי כן הקשה לו (לחם כן) דלחבוורנקא לת חשיב מחילה משום דעשוי ליחת ולגיעות ורבינו נחגלל מפרש דעביד קנה קנה פחות משלשה ביית מן חכותל לרבע להחיר כל הטוספתא והיה הבית פחות לו דהשתא הוי כפחת ולכסוף הוקף ורבת סבר דלת לריך לעלם משום לחבוורנקא חע"ג דהוקף ולכסוף פחת לת מהכי הוקף ולכסוף יב מהכי :

מעבר

אבר ליה אביי כמאן כר' שמעון זהי שאשר ר' שמעון . בפרק כל גגות העיר (דף סט) אחד גגות ואחד חצרות ואחד קרפיפות :

אמר

[מנ' רומתיה טכ"ע כו' סד"א רש"ל]

מז א מיי' פמ"ו מהל' שבת הלכה ז סמג עשין ג טור וש"ע ס"ח סי' שמח סעיף יג :

מח ב שם סעיף יד :

מנהג קדמונים תשמה

מנהג / אנא

יורד מבית שאתים

תיקון לדחות שבת

[ירושלמי פ"ב ה"ב]

[גירסת הפרמב אבוהב וכן גירסת פוסקי נעיל דף כו. ד"ה פרישתו]

רבינו חננאל

ר' זירא כרב דאמר פי תקרה יורד ושותם ווה המקורה נמי אמרי' פי תקרה יורד ושותם ואין בזה שאינו מקורה אלא בית מאתים ורבה כשמואל דאמר אכסדרה ורה"ר רשות אחת הן ואין פטלפלין בהן אלא בר' אמות ואין ביניהן מחיצה מפסקת והיינו דכי אינייר האי קירוי כי אכסדרה בב'מחיצות הכי נמי דהלוקתן כולוקת רב ושמואל וקי"ל הלכתא כוותיה הרב הבא בשאי עסקינן דעביד כי ארולא . פ' ערם לא כרמתרגם כמלונה ב ס ק ש ה בערבלא מביתותא והוא חבלים מתוחים מאילנות לאילנות כמין ס ס ה לשכב עליהן (הישוב) בלילה וישוב תחת צילה ביום ותחתיהן פתוח כולו ובהבי אמר רבה קירויי מייתרי שביניהם פתוח לגמרי ור' זירא אמר אין קירוי מייתרו אלא המקום הקירוי חלוק הוא זה מזה . וקי"ל כר' זירא דסיקיל בעירובין ולפיכך אמר ר' זירא אע"ג דשלינגא בהא קירוי דעביר (כיפולא) [כארולא] שרוא פרוץ מתחתיו מכל צד ו ס ו ת ר מורינא בקרפיף שנפרץ במילואו לחצר שאין מפטלפלין בו באותו קרפיף אלא בר' אמות דאיהל ואויר מחיצות החצר מייתרו. ומחקוף לה רב יוסף וכי אויר של חצר שיותר לפלפל בכל החצר אומר . א"ל אביי[כמאן]כר"ש דאמר אחד גגות ואחד חצרות לכלים ששבתו בתוכן . הנה לר' שמעון הקרפיף והחצר רשות אחת הן לר' שמעון נמי אינא אויר * מחיצות והוא מקום הכותל שנפרץ שאינו בכלל החצר ונמצרף ע ת ה עם הקרפיף ונעשה יתר מבית סאתים. וכמו תימרא דאמר רב חסדא קרפף שנפרץ במילואו לחצר ונפרצה חצר כגנדו חצר מותרת וקרפף אסור חצר מ"ם מותרת משום דאינא ניפופי . פי' ניפופי דהשתא לה אינא אלא ניפופי ברשות ולא בחצר אלא משום דאמר זה הקרפף אויר מחיצות מיתרי דאע"ג דאינא מחיצות כיון דהוא יתר מבית (סאה) [סאתים] אסור ובחצר מחיצותיה מתירין אותה אפי' בבית י' בורין וקי"ל דהלכתא כוותיה דרב באכסדרן וכר' זירא בקרפף : **הבא** בטוספתא פ' (מורנקיא)[בורנקיא] נפשיה.כדרשינן אילהי נפשיה בפרשת כי תשא (שמות לא) בכוספתא פ' (מורנקיא)[בורנקיא] נפשיה.כדרשינן אילהי שבתה זה הצעת ה' בורין לבוסתנא לא עביד ושפוחה היא:ריש גלותא